

Til

Folketinget - Skatteudvalget

L 199 - Forslag til Lov om ændring af ligningsloven og forskellige andre love (Beskatning af personalegoder, befordringsfradrag, gavefradrag, dag-plejefradrag og rejsefradrag m.v.).

Hermed sendes kommentar til henvendelse af 15. maj 2009 fra KL (L 199 - bilag 40).

Kristian Jensen

/ Birgitte Christensen

KL påpeger blandt andet, at justeringen af multimediebeskatningen stadig kan betyde, at hjemmehjælpere bliver beskattet af deres arbejdstelefoner, hvis det i lovforslaget angivne eksempel på, at arbejdstelefoner under visse betingelser ikke er omfattet af multimediebeskatningen, forudsætter, at arbejdstageren er på tilkaldevagt.

KL bemærker også, at det i lovforslaget angivne eksempel vedrørende skolelærere, som i ny og næ kan låne en af skolens computere med hjem med særligt programmel, ikke er administrerbart og ikke svarer til de praktiske forhold i kommunerne, hvor man ofte stiller en computer til rådighed for hver enkelt lærer. KL finder derfor fortsat, at multimediebeskatningen vil have negative konsekvenser for udbredelsen af it i folkeskolen, og at den er i modstrid med regeringens strategi "IT i folkeskolen" fra august 2003.

KL oplyser herudover, at en række kommunale medarbejdergrupper er udstyret med mobiltelefoner, computere og opkoblinger, som er nødvendige af hensyn til det civile beredskab eller tilsyn med miljø, infrastruktur med videre. KL lægger til grund, at for forsvarets medarbejdere, er sådanne arbejdsredskaber ikke omfattet af multimediebeskatningen, og finder, at det også bør gælde for kommunale medarbejdere i beredskabet og på tilkaldevagt.

På baggrund heraf foreslår KL, at lovforslaget udbygges med en undtagelsesbestemmelse for den offentlige sektor, hvorefter arbejdsredskaber, der ellers ville være omfattet af multimediebeskatningen, undtages, hvis arbejdsredskaberne er nødvendige for at løse arbejdsopgaverne på et givet område og arbejdsredskaberne ikke anvendes privat.

KL påpeger, at kommunerne ikke – i modsætning til private arbejdsgivere - kan videreføre fordyrelser til kunderne via prisstigninger. Hvis medarbejderne i kommunerne stiller krav om lønkomensation kan kommunerne således kun vælge mellem enten at opgive digitaliseringen og dermed sænke serviceniveauet eller omprioritere kommunens budget for at finde midlerne og dermed sænke serviceniveauet på et andet område.

Hertil bemærkes, at regeringen og Dansk Folkeparti, som KL bemærker, efter høringen af lovforslaget har justeret multimediebeskatningen på to punkter: Det skattepligtige beløb er nedsat fra 5.000 kr. til 3.000 kr. og rådighedsbegrebet, der fastlægger, hvornår man er omfattet af multimediebeskatningen, er blevet præciseret. Med disse justeringer synes jeg, at vi er kommet frem til en meget rimelig ordning, som tager højde for kritikken af det oprindelige lovforslag.

Der er dog ikke – som man kan få indtryk af i medierne - tale om, at vi har undtaget visse erhvervsgrupper såsom hjemmehjælpere og lærere for multimediebeskatningen. I stedet er der i lovforslaget givet eksempler på, i hvilke tilfælde, en arbejdstager ikke anses for at have privat rådighed over multimedier og dermed ikke er omfattet af multimediebeskatningen.

Et af eksemplerne på, at formodningen for privat rådighed over en telefon vil kunne afkræftes, selvom den tages med hjem på bopælen, er de tilfælde, hvor brugen af telefonen er nødvendig for at kunne udføre arbejdet (tilkaldevagt), og der er indgået en tro og love erklæring mellem arbejdsgiver og arbejdstager om, at telefonen udelukkende må anvendes erhvervsmæssigt, og telefonen rent faktisk udelukkende anvendes erhvervsmæssigt. Det er en forudsætning, at arbejdsgiverne fører kontrol med, at telefonen kun anvendes erhvervsmæssigt. Denne mulighed for at afkræfte formodningen for privat rådighed over en telefon gælder ikke tilsvarende for en computer, der tages med hjem på bopælen eller internetadgang fra bopælen. Baggrunden er blandt andet, at for en telefon er det muligt at få specificerede lister over telefonopkald, der kan dokumentere, at telefonen udelukkende anvendes erhvervsmæssigt – dette er ikke muligt på samme måde for så vidt angår computer eller in-

ternetadgang. Som det i øvrigt fremgår af lovforslaget og kommentarerne, er grænserne mellem de forskellige multimedier ikke entydige. I denne sammenhæng omfatter en telefon således også små håndholdte computere, hvis hovedfunktion er telefoni og evt. kalender- og tidsregistreringsfunktion, såsom PDA'er, smartphones og lignende.

Jeg kan berolige KL med, at det i ovennævnte eksempel ikke er en betingelse, at medarbejderen er på tilkaldvagt. Det i lovforslaget angivne ”tilkaldvagt” i parentes er her et eksempel på en situation, hvor en erhvervsmæssig telefon kan være nødvendig for at udføre arbejdet. Er der en arbejdsmæssig begrundelse for, at en arbejdstager får stillet en mobiltelefon til rådighed fordi arbejdsgiveren, kunder m.v., skal kunne komme i kontakt med arbejdstageren i og uden for almindelig arbejdstid, er betingelsen om nødvendighed opfyldt.

Med hensyn til det i lovforslaget angivne eksempel på lærere, der i ny og næ låner en af skolens computere med særligt programmel, vil jeg bemærke, at den situation, der er skitseret i lovforslaget, tager stilling til en konkret henvendelse fra IT-vejlederforeningen til undervisningsministeren, og er taget med for at understrege, at der helt undtagelsesvist kan være eksempler på, at et multimedie ikke er stillet direkte til rådighed for en arbejdstager, og at vedkommende ikke er omfattet af multimediebeskatningen, selvom multimediet tages med hjem.

Jeg kan ikke se, at multimediebeskatningen, som KL anfører, kan have negative konsekvenser for udbredelsen af it i folkeskolen eller er i strid med regeringens mål om øget brug af it i folkeskolen.

Multimediebeskatningen er ikke en beskatning af anvendelse af it i undervisningen. Det er meget vigtigt, at børn, unge og deres lærere har adgang til og kan anvende it-udstyr på skolerne. Det ændrer vi selvfølgelig ikke ved.

Multimediebeskatningen er heller ikke en skat på arbejdsredskaber, som KL anfører, men en skat på privat rådighed over nogle goder, som repræsenterer en relativ stor økonomisk værdi. Med nedsættelsen af det skattepligtige beløb til 3.000 kr. betyder multimediebeskatningen, at de fleste vil skulle betale ca. 1.225 kr. i skat om året – ca. 102 kr. om måneden – for at have computer, internetadgang eller telefon til privat rådighed. For topskatteydere er skatten knap 1.700 kr. Det synes jeg er en meget rimelig beskatning – for de flestes vedkommende ligger beskatningen pænt under, hvad det vil koste selv at skulle købe et eller flere multimedier.

Det forhold, at lærere er nødt til at forberede sig hjemme, er ikke anderledes end for andre lønmodtagergrupper med hjemmearbejdspladser. Grunden til, at man får computer og evt. internetadgang stillet til rådighed i hjemmet af sin arbejdsgiver, er jo for de flestes vedkommende, at de undertiden eller ofte har brug for at arbejde hjemmefra. Det ændrer dog ikke ved, at det samtidigt er muligt at bruge computeren eller internettet til privat brug.

Jeg synes også, at det overses, at kontakt med private virksomheder og offentlige myndigheder i dag i privat regi ofte forudsætter computer og internetadgang. Med andre ord råder de fleste husstande i dag over en eller flere computere og internet, fordi det er nødvendigt eller nemmest, når der skal betales private regninger, købes billetter til koncerter eller forestillinger, ansøges om institutionsplads, indskrives børn på skoler eller shoppes.

Det fører mig også til at påpege, at lærerne jo kan undgå multimediebeskatningen, hvis de anvender deres egen private computer til at forberede sig på i hjemmet, eller hvis de vælger at forberede sig på skolen og dermed fravælger den fleksibilitet, der ligger i at kunne arbejde hjemme. Det er et valg, den enkelte må træffe.

Med hensyn til KL's oplysninger om kommunalt beredskab og tilsyn, vil jeg bemærke, at der ikke, som KL lægger til grund, er givet undtagelse for forsvarets medarbejdere i relati-

on til multimediebeskatningen. Som nævnt ovenfor er der ikke, som man kan få indtryk af i medierne – også i relation til forsvarets medarbejdere - tale om at undtage visse erhvervsgrupper for multimediebeskatningen.

Eksemplet om arbejdstelefoner, som er nævnt ovenfor, kan være relevant for de af forsvarrets ansatte, som udstyres med en tjenestetelefon, som kun må anvendes erhvervsmæssigt. Hvis forsvarrets ansatte opfylder de ovenstående betingelser, vil de ikke blive omfattet af multimediebeskatningen for så vist angår tjenestetelefonerne.

Endelig vil jeg bemærke, at jeg ikke finder anledning til at udbygge lovforslaget med en bestemmelse, der undtager offentlige ansatte for multimediebeskatningen som foreslået af KL, og jeg kan heller ikke se, at multimediebeskatningen vil udgøre en hindring i forhold til en fleksibel opgavevaretagelse på det offentlige område.